

ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ ΣΤΕΛΛΟΥΝ ΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΑΣ: Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΜΕ ΧΑΡΑ ΜΕ ΕΥΤΥΧΙΑ

Τὸ Γαλαξειδί

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :
ΙΩ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ. 423.528

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ

Εκδίδεται υπό τοῦ ἑ. Πειραιῖ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν — Ἔτος 20ον — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1966 — Ἀρ. φύλλου 208

Γαλαξειδιώτικα σκίτσα

Ἀναμνήσεις — Σκέψεις — Ἰδέες

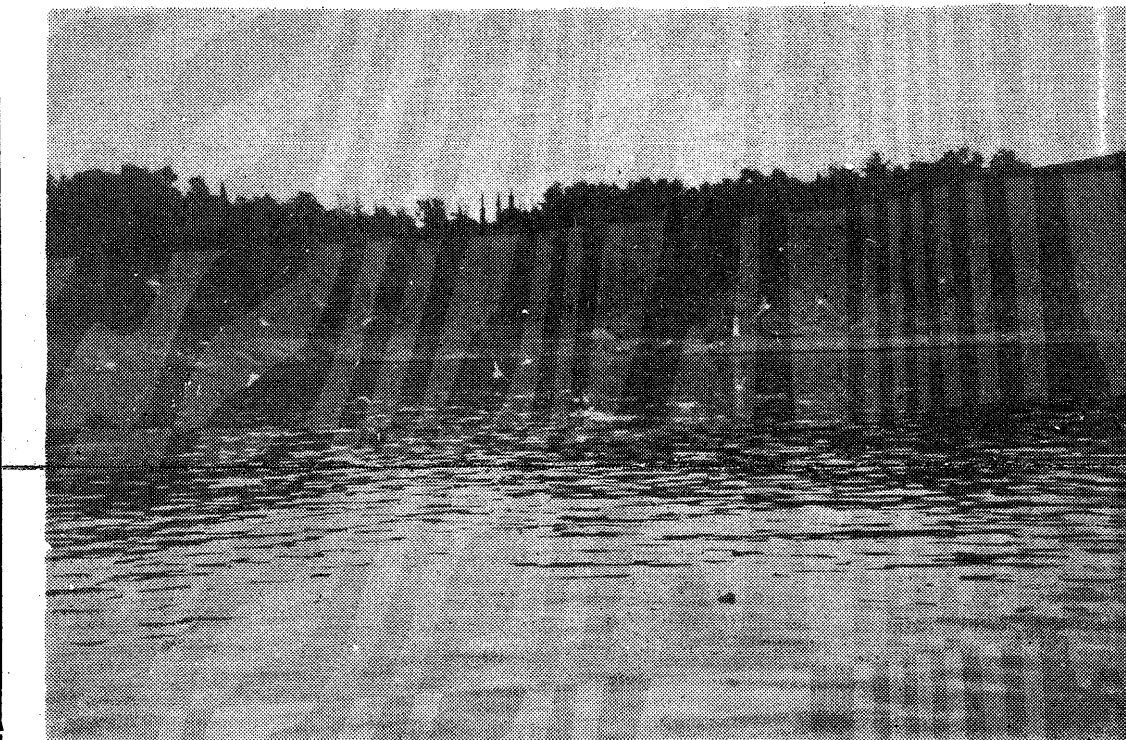
ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΕΣ εἶναι οἱ δύο κατηγορίες ἀνθρώπων. Οἱ Πρώτοι εἶναι, ἐκεῖνοι ποὺ στὴ ζωὴ δὲν σπεύδουν, μὰ ἀξιοποιήσουν τὸν χρόνον, δὲν δρίζονται νὰ ζήσουν, ἀλλὰ πάντα ἀμολοῦν, τὴν πραγματικότητα, κάθε ιδέα καὶ κάθε πόθον τους. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ πιστεύουν ὅτι μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου θὰ πετύχουν περισσότερα καὶ καλύτερα. Καὶ ἔτσι διαρκῶς περιμένουν καὶ περιμένουν. Εἶναι ἀναποφάσιμοι; Εἶναι δειλοί; Εἶναι ἀχόρταγοι καὶ ἀνικανοποίητοι καὶ πιστεύουν ὅτι ἀργότερα θὰ εἶναι τελειότερα; Ἡ μήπως παρῶν τὸ «τάχ' αὖριον ἔσται ἀμειψιου». Ἐξ ἄλλου οἱ Δεύτεροι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δ,τι σκεφτοῦν καὶ δ,τι ποθήσουν σπεύδουν καὶ τὸ πραγματοποιοῦν καὶ τὸ ἀπολαμβάνουν. Εἶναι ἀποφασιστικοί; Εἶναι δυνατοί; Εἶναι πρακτικοί καὶ πρὸ φιλοσοφημένοι; Ἡ μήπως πιστεύουν εἰς τὸ «αὐριον ἔσται ἀμειψιου»; Νομίζω ὅτι οἱ Δεύτεροι ἔχουν δίκην. Ἡ ζωὴ εἶναι σύντομη καὶ τὸ τέρας τοῦ καθενὸς εἶναι ἀγνωστο καὶ ἔρχεται συλῆθως ξαφνικὰ καὶ ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περιμέναμε. Νὰ λοιπὸν γιατί δὲν πρέπει ν' ἀναβάλουμε καὶ νὰ περιμένουμε ὑπολογίζοντας

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ εἶχα νὰ γιορτάσω ἀληθινὰ τὴ Γέννησι τοῦ Θεοῦ-ἁνθρώπου. Φέτος δρέθηκε στὸ Γαλαξειδί ἀπ' τὴν παροίον καὶ με παιδικὰ λαχτάρα περιμένα πὴν ἐπόμενη μεγάλη μέρα. Στὶς 5 τὸ πρωῒ χτύπησαν οἱ καμπάνες καὶ μὲ ἔξηψαν. Πρὸ γλυκὸ ἔξηπνισμα δὲν ἔχω νοιώσει, γιατί μαζί ἔξηπνισαν μέσα μου ὅλα τὰ παλαιά, τὰ παιδικὰ μου χρόνια. Καὶ εἶδα νὰ πορεύονται στὴν ὁθόνη τῆς φαντασίας μου ὅλες οἱ γλυκὲς μορφὲς τῶν Γονιῶν μου, τῆς ἀδελφῆς μου, τῶν γειτόνων μου, τῶν παιδιῶν μου φίλων, τοῦ Γεωργίου Θεωμά, τοῦ Θεοδόση Κατρίκα, τοῦ Στέλιου Λιβάκη πάντα πλαισιωμένοι με τὴν θεία Ἑλένη ἡ Διδασκάλισσα. Καὶ γιὰ μιὰ στιγμή πρὸς ὅλο τὸ κρῖον καὶ τὸ χιονόμερο εὐνοίωσα ἀνεύρωτη ζεστασιά.

Καὶ μὲ μιὰ πρωτόφαντη ἀλαφρόδα νύχθηκα καὶ γὰ καὶ ἡ ἀγαπημένη μου ἀχώριστη πάντα συντροφὸς μου καὶ μέσα στὸ μισοσκόταδο ποὺ τοῦ-δινε κατὶ τὸ ἀνεπαίσθητο σὲ χρώμα καὶ σὲ γεῦσι τὸ χιονόμερο, τρέξαμε ἡ ἀληθινότερα πετάξαμε πρὸς τὴν ἀνηφορὰ ἀπ' τὸ καντοῦνι τοῦ Ἀη - Νικόλα. Ἦταν στὴ Μητρόπο-λιν ἡμῶν ἀρκετὰς κάσμου. Καὶ σὲ λίγο ἄρχισε ἡ λειτουργία τῆς Μεγάλης Γιορτῆς με ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα ἀληθινὰ σπουδαῖο κληρικὸ, ποὺ ἡ μελωδικὴ φωνὴ του, ἡ τέλεια ἀρρω-σί του καὶ ἡ ἐπιβλητικὴ με τὰ χρυσοστόλιστα καὶ δορυμνία ἄμφια πα-ράσπασί του, ἀληθινὰ γιομίζει τὸ εἶναι σου μὲ θαθεῖα θρησκευτικὴ κα-τάμυξ καὶ σου χαρίζει τὴν πραγματι-κὴ ὁμορφιὰ καὶ ἔκστασι τῆς τελετου-ργίας γιὰ τὸ μεγάλο γεγονός ποὺ ἱερῶς μέσῃ ἀπὸ μιὰ τοπεινὴ φά-την φώτισε καὶ διάλυσε τὰ σκοτά-

διαρκῶς καὶ προγραμματίζοντας. Ἐ-κείνος καὶ σοβαρὸς ἀνθρώπος, δταν ἔρρε πάντα λογάριζε, ἀνέβαλε καὶ περίμενε. Ἐτσι στὴ ζωὴ του στερή-θηκε τὰ πάντα. Καὶ μιὰ μέρα ξαφνι-κὰ πέθαινε καὶ ἔμεινε μὲ τοὺς λογα-

ριασμούς του καὶ τὰ μελλοντικὰ προ-γράμματά του. Καὶ οἱ φίλοι του γιὰ νὰ διακηρύξουν καὶ δικαιώσουν τὸ σφάλμα τοῦ φίλου πρὸς, χάραξαν πά-νω στὴ πλάκα τοῦ τάφου του τὴν ἑ-ξυπνη φράσι «Ἀσπέντα Κοιόνες», δη-λαδὴ «Περίμενε Βλάκα».

Ἔνα καμμάτι ἀπὸ τὸ Ἅλσος Ἀγάναι καὶ ἀπὸ τὸ λιμάνι. Διακρίνονται οἱ πρώτες σκούλες, τὸ προσκυ-μητάρι τοῦ Ἀη-Γιάννη. Εἶναι 2 Ἰανουαρίου, πέφτει χιονόμερο καὶ οἱ γλάροι διαγμένον ἀπὸ τὴν τραμοντά-μια, ποὺ δέρνει τὴ θάλασσα ὡς τὸ Κεντρί, πατοῦνε κοινὰ στὴν ἐπιφάνειά τῆς θάλασσας γιὰ κανένα φαράκι. (Καὶ ὅλοι εἶναι πόνημα καὶ πίνιας ὁμορφιάς.

δια τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Κάθησα στὸ στασίδι δίπλα στὸ φίλο μου, ἐ-κλεκτὸ Γαλαξειδιώτη, τὸν Νίκο Ἀγ-γουρὰ, ποὺ πάντα με μοναδικὴ κατὰ-νύξ προσεύχεται σὰν Βραχμάνος ἀφο-σίωνεται καὶ παρακολουθεῖ κάθε λει-τουργία. Καὶ με ἐνατένισι πρὸς τὸ Θεῖον εἶδα πάλιν: νὰ στέκουμε μέσα στὴ πανέμορφη καὶ μεγαλοπρεπὴ ἐκ-κλησιαί μας, ὅλες οἱ ἀγαπημένες Γα-λαξειδιώτικες μορφὲς τῶν παλαιῶν χρόνων... Καὶ ῥίγησα ἀπὸ συγκίνη-σι. Καὶ δόξασι τὸ θεὸ ποὺ με ἀξί-ωσε νὰ ζῶσω αὐτὲς τὶς στιγμὲς. Καὶ χάρις αὐτῇ τῇ θύμῃ μου λειτουργεῖ ἀκόμα καλὰ γιὰ νὰ μὴ λησμονάω...

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Ο ΘΕΜΙΣΤΟ-ΚΛΗΣ. Εἶναι τὸ καφενεῖο με παρὰ-δοσι ὀγδόντα χρόνων, ἕνα εἶδος Καφ-φὲ Γκρέκο στὴ Βία Κοινότης τῆς Ρώ-μης καὶ ὅπου ἡ σκυτάλη τῆς διευθύ-σεως μεταβιβάζεται μετὰ στὴν οἰκο-γένεια Καμβύση ἀπ' τὸν γραφικὸ ἄλλωστε ἀξιοπρόεδρο τῆς Λιμενικῆς Επιτροπῆς Ἡλία Καμβύση, στὰ χέ-ρια τοῦ σημερινοῦ καλοῦ φίλου καὶ ἀγαπητοῦ μου κουμπάρου Θύμιου, οὗ καὶ πολυτίμου ἀνταποκριτοῦ τῆς φημερίδος ἡμῶν, ποὺ τὸ διατηρεῖ με ἱλίες δυσκολίες καὶ πρέπει νὰ τὸ κρατήσῃ. Αὐτὸ τὸ καφενεῖο, ἄλλωστε με τὸ κίδισι του, με τὴν αἰθουσά του στολισμένη με τὶς προσωπογραφίες τῶν Ἡρώων τοῦ 1821 με τοὺς συνε-χομένους καθρέφτες του καὶ με ὅλην τὰ κάδρα καὶ τὸ σῆμα τοῦ καφενεῖου

«Θεμιστοκλῆς» με τὴν ἀμώνυμη εἰκό-να τοῦ Ἀθηναίου στρατηγοῦ — πο-λιτικοῦ, τοῦ πόσον παρεξηγημένου καὶ με τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ «Ἡλίας Καμβύσης», συνεχίζει παραδοσι πολ-λῶν γενιῶν. Θυμῶμαι, ἐδῶ καὶ 47 χρόνια πῶς μαζελεύμασθε στὸ «κιά-σκι» ὅλοι οἱ φίλοι καὶ συμφοιτηταί, ὁ ἀδέχαστος φίλος μου Γιάννης Κυ-ριάκης ἡ Φαλιάς, οἱ ἀγαπημένοι φί-λοι μου Νίκος Βλάμης, Σπύρος Κα-ρῶλης, ὁ ἀδικοκαχόμενος φίλος μου Νί-κος Λεβαντῆς καὶ ἄλλοι ποὺ ὁ χρό-νος τοὺς ἔσθωσε ἀπὸ τὴν μνήμη μου καὶ ποίζαμε «ντόμινο» με ἑπαθλο-τὴν ἀγέραστη καὶ σήμερα ρεβανί. Φέτος ὁ κουμπάρος μου Καμβύσης (δὲν τὸν γράφω Θύμιος, γιατί καὶ ἄλ-λοι κουμπάροι μου κατὰ σύμπτωσι ἔχουν τὸ ἴδιο ὄνομα, Θύμιος Μπο-γιατζόπουλος, Θύμιος Δροσόπουλος) μοῦ ἔδειξε τὸ ντόμινο τῆς ἐποχῆς ἐ-κείνης. Τὸ φυλάει σὰν κειμήλιο καὶ πολὺ με συνεκίνησε.

Τώρα τὸ καφενεῖο στέκει ἀκόμα ἀ-σάλευτα παραδοσιακὸ, τὸ ἴδιο. Μό-νον οἱ εἰκόνες τῶν Ἡρώων τοῦ 1821 λείπουν. Χάθηκαν στὴ κατοχὴ καὶ στὰ μετέπειτα γεγονότα. Ἦταν αὐ-τὸ μιὰ θεοδίασι. Σήμερα υπάρχουν ἔμεις οἱ ἄλλες. Τῆς μάχης τοῦ Ζα-λόγγου, τῆς ἀφίξεως τοῦ Ὁθωνος, (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΕΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΗΜΕΝ ΑΡΓΑ, λόγω τοῦ κλειστοῦ εἰς ὑπηρεσιακὸν πλαίσιον ἑορτῆς καὶ τῆς ἐγνωσμένης σεμνότητος τοῦ κ. Διονυσίου Κατσα-νάκη, τὸ τῆς γενομένης πρὸ ἡμερῶν τιμῆσεως τοῦ ἐπιλέκτου αὐτοῦ Γα-λαξειδιώτου ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του

ἐκ τοῦ φαρμακευτικοῦ σώματος τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τοῦ ὁποίου μέ-χρι πρὸ πινος διετέλει ἀρχηγὸς νῦν ὑποκαύστηρος. Ἡ τελετὴ τῆς τιμῆσε-ως ἔλαβε χώραν ὅπως εἰς ἄλλην στή-λην μας δημοσιεύσαμεν καὶ οἱ λόγοι καὶ οἱ ἔπαινοι ποὺ ἠκούσθησαν ἀπὸ ἀρμόδια χεῖρη ἡγετῶν τοῦ Βασιλι-κοῦ μας Ναυτικοῦ, ἀπατελοῦν δικαί-ωσιν τοῦ φίλου κ. Κατσανάκη διὰ τὴν πολυετὴ ἀπογοὶν καὶ πολυτίμον προ-σφορὰν τοῦ πρὸς τὸ Κράτος, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τὸ Ναυτικὸν μας διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὁποίου ἐμόχθησεν ὁ ἐ-κλεκτός συμπολίτης μας ἀφιερῶσας ὁλόκληρον ζωὴν εἰς τὸ καθήκον. Πλὴν ὅμως τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἰδίου ἡ τίμησις αὐτῇ ἀνταποκρίνεται εὐρύτερα καὶ εἰς τὸ Γαλαξειδί μας, τοῦ ὁποί-ου εὐγενὲς τέκνον εἶναι ὁ κ. Κατσα-νάκης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Σύνδεσμόν-μας εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας ὡς ἡγετικὸν στέλεχος αὐτοῦ καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προσφέρῃ πάντοτε.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΕΡΙΓΙΑΣ καὶ ἰ-διαίτερα πρὸς τὸν διακεκριμένον Γε-νικὸ Διευθυντὴ αὐτοῦ κ. Γεωργίου Τση-δοτῆς χειρίζεται τὸ κοινὸν δασὸν. Τὸ Γαλαξειδί ἔχει τὸ δάσος Ἀνδρο-μάχης καὶ τὸ θαυμαστόν Ἅλσος τῆς Πέρας — Πάντας ποὺ προσελκύει χι-λιάδες ἐπισκεπτῶν. Ἐχει ἐπίσης καὶ διατηρεῖ καὶ σήμερα τὴν παλαιότε-ρον Φιλοδασικήν Ἐνωσιν ποὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μεγάλου Γαλαξειδιώτου ἱδρυτοῦ τῆς ἐβραβεύθη ἀπὸ τὴν Ἀ-καδημίαν Ἀθηνῶν. Ὀμοίως ἡ Φ.Ε. Γ. ἔχει ἐπαρκεθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τὸ ἔργον τῆς ἔχει ἐξαρθῇ ἀπὸ τὸν τύ-πον καὶ ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν. Ατυχῶς καὶ τὸ δάσος καὶ τὸ ἄλσος κινδυνεύ-ουν σήμερον διότι δὲν ὑπάρχει δασι-κὸν φυλάκιον με ὑπεύθυνον ἐπιστημον-καὶ συστηματικὴν παρακολούθησιν. Εἶναι καιρὸς νομίζομεν νὰ ἐπεμῇ καὶ ἐνδιαφερθῇ τὸ ὑπουργεῖον Γεωρ-γίας τοποθετῶν φυλάκιον καὶ δασι-κὸν ὑπεύθυνον φυλάκα εἰς τὴν πόλιν μας. Εὐτυχῶς ὑπάρχει πρὸς τοῦτο καὶ εὐπρεπὲς — ἐπαρκὲς οἶκμα εἰς τὰ κράσπεδα τοῦ ἄλσους διὰ τὴν στέγασιν τοῦ φυλάκιου καὶ τοῦ φυλά-κος ὑπαλλήλου. Ἡ πολιτεία μας τὸ προσφέρει καὶ ἀναμένομεν πλέον ὅ-λοι τὴν πολυτίμον ἐκδήλωσιν ἐνδιαφέ-ροντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ με τὴν εἰσή-γησιν καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ ἡνωτά-του δασικοῦ ἐπιστημονος ὑπαλλήλου κ. Γεωργίου Τση-δοτῆς.

Ο κ. Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΘΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ὁ Πρόεδρος μας κ. Ἰω. Μητρό-πουλος, ἐξελέγη μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑὐρωπαϊκῆς Ἱκινή-σεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν ποὺ ἐ-κτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς 2 Δε-κεμβρίου 1965, ὑπ' ἄμει τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ κείμενον πῆς γνωστῆς εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς δια-λέξεώς του «Εὐρώπη τὸ μέον ὑπερ-κράτος» τῆς 13 Μαΐου 1963 καὶ ἄλ-λοι πνευματικοὶ ἔργασίαι του. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ὡς γνωστὸν κίνησις ἐτέ-λει καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προ-εδρείαν τῶν Ἀντενάουερ, Λεὼν Μπλούμ (+), Οὐίλσμιν Τσῶρτσλ (+), Α. ντὲ Γκάσπερι (+), Ροβέρ-του Σουμάν καὶ νῦν τοῦ Πῶλ Στά-ικ.

Παρασημοφορία τοῦ κ. Σπ. Βασιλείου

Ὁ συμπολίτης διακεκριμένος ζω-γράφος καὶ σκηνογράφος κ. Σπύρος Βασιλείου ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔπει ἐτίμηθη ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλ-ληνων με τὸ ἀνώτερον παρασῆμα Τάξιάρχων Εὐποίας.

Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν μετέχουσα τῆς τιμῆς ὡς φωνὴ τῆς Πατρίδος Γενετεί-ρας τοῦ τιμηθέντος, συγκαίρει ἐγ-καρδίως τὸν ἐπὶλεκτον Γαλαξειδιώ-την Καλλιτέχνην.

Ἡ ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕ-ΤΟΥ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ Νικα-λάου Μάμα ἐστήθη καὶ προσεχῶς θὰ λάβῃ χώραν ἡ τελετὴ τῶν ἀποκα-λυπτηρίων. Πρὸς ὅλους τοὺς πρωτο-στατήσαντες διὰ τὸ ἔργον, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μαίεμου καὶ ἰδι-αίτερα πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς ποὺ εἰσηγήθησαν τὴν ἐπιβεβλημένην τιμῆσιν ἐπὶ προκατάρχου προεδρείας

ΑΠΟΨΕΙΣ

της Κυρίας Ζωής Τζιγγουλή, πρὸς τὴν σημερινὴν Κοινοτικὴν Ἀρχὴν καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν ἀνω ἐπιτροπὴν, ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνει τὸν δικαίον ἔπαινον. Ἐξ ἄλλου ἡ σκέψις καὶ ἀπόφασις τῆς τοποθετήσεως τῆς προπομῆς εἰς τὴν ὁμώνυμον πλατεῖαν ὡς καὶ τῆς μὴ μεταφορᾶς εἰς ἄλλην θέσιν τῆς προπομῆς τοῦ ἐπιφανοῦς τέκνου τῆς Πατρίδος μας, τοῦ μεγάλου ἐπιστήμιου καὶ φιλοanthρώπου ἀειμνήστου Εὐθυμίου Βλάμη τοῦ καὶ ὡς ἱσπρὸς καὶ ὡς δήμαρχος εἶχε προσφέρει διακεκριμένως ὑπηρεσίας εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν μας, ὑπῆρξαν ὀρθαὶ καὶ ἐπιτυχεῖς. Ἡ πλῆτεια εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρος καὶ κάθε μεταφορὰ προπομῆς τοποθετημένης ἀπὸ ἐπὶ τὸν ἀπεπείθει ἀσέβειαν πρὸς τὸν τιμώμενον. Αὐτὸ τὸ ἀντελήφθη ἐγκαιρῶς ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ μετὰ τὴν ἀξιόπαινον ἀπόφασίν της.

ΤΟ ΦΟΡΤΗΓΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ
«ΛΑΜΨΙΣ» τοῦ ἐκταύτησε λόγω πυρώσεως τελευταίως εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν ἐκυβερνῶν ἀπὸ τὸν Γαλαξειδιῶτην πλοίαρχον τὸν νεαρὸν Δημήτριον Στεφοπούλου, υἱὸν τοῦ φιλότατου συνταξιούχου πλοίαρχου κ. Παροσκευᾶ Στεφοπούλου. Χάρης εἰς τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὰς ἱκανότητας τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου πλοίαρχου διεσώθη ὁλόκληρον τὸ πλοῖον καὶ ὁλὸς ὁ τύπος καὶ ὁ παγκόσμιος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἐξῆλθον τὸ γεγονός. Τὸ Γαλαξίδι αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν διότι τὰ θαλασσοπλοῦντα τέκνα του συνεχίζουν τὴν ναυτικὴν παράδοσιν καὶ ἀναδεικνύονται ὄχι τῆς Πατρίδος τῶν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ εἶναι ἡ ἐκκληροῦσα, ἡ τόσο γραφικὴ καὶ τόσο κοιντενὴ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ αὐτὴν εἰς τὸ μεγαλειώτερον ἡσυχίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ὅλγιοι τὴν ἐνθυμοῦνται καὶ ὀλίγοι τὴν φροντίζουν. Πρὸ ἡμερῶν εἶδα μετὰ χαρὰν ὅτι μερικοὶ ἐκλεκτοὶ συμπολίται, ὁ κ. Εὐθ. Μπογιατζόπουλος, ὁ κ. Ἀνδρέας Βεντούρας καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ἱκανὸς λιμεναρχὴς, ὁ καλὸς φίλος κ. Ἀνδρέας Χαλαζάμπους μετὰ ναυτῶν τοῦ λιμεναρχείου καὶ τῆς Πέρας καὶ ἄλλοι τοῦ ἴσου μοῦ διαφεύγουσιν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἀνέλαβαν τὴν φροντίδα ἐπισκευῶν καὶ πλουτισμῶν τῆς ἐκκληροῦσας ὡς καὶ διαμορφώσεως τοῦ χώρου τοῦ ὁρμίσκου. Εἰργάζονται καὶ ἐργάζονται χειρωνακτικῶς μόνοι τους. Μένουν ὅμως πολλὰ νὰ γίνουν καὶ ἡ ἐφημερίς μας συμμετέχῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῶν εὐγενῶν συμπολιτῶν μας, ὑπολογίζουσα καὶ εἰς τὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς καλοῦ φίλου μας τοῦ κ. Μήτσου Σπίγκου ὁ ὁποῖος ἔχει ἰδιαίτερον ἀδυναμίαν διὰ τὸν Ἀγίον Ἀνδρέαν.

ΠΟΛΙΤΟΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ
ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ διατὶ τὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν ἡ καὶ ἄλλην ἐποχὴν διδόμενα θεοθήματα καὶ ὑπὸ τοῦ Φιλοanthρώπου καὶ ὑπὸ τοῦ Μαμεῖου δὲν δημοσιεύονται ἀπολογιστικῶς. Τὸ ἐρώτημα κατευθύνει πρὸς ἀμφότερα τὰ ἱδρύματα καὶ φρονούμεν ὅτι ἡ λογοδοσία καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων καὶ ὅχι μόνον τῶν ἐσόδων καὶ δωρεῶν, εἶναι ἀπαραίτητος καὶ τοιοῦτος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τοῦς ὑπευθύνους διαχειριζομένους τὰ ἔξοδα.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ διὰ τοῦ ἀπὸ 26—11—1965 ἐγγράφου τοῦ προσέφερε πρὸς τὴν Κοινότητα Γαλαξειδίου δωρεὰν μίαν πετρελασίαν πλῆριν διὰ πυρσόθεσιν, κατὰδρεγμα δὲ καὶ πότισμα τῶν νεοφυτευμένων δένδρων. Ἡ Κοινότης διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1966 ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Σύνδεσμον ληφθέντος πρὸ 5 ἡμερῶν ἠρνήθη τὴν δωρεὰν συμφωνῶν τῇ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1965 ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικού Συμ-

βουλίου καὶ δι' οὗς λόγους ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ. Συγχρόνως ἡ Κοινότης διὰ τοῦ ὡς ἀνω ἀρνητικοῦ ἐγγράφου τῆς συνιστᾷ πρὸς τὸν Σύνδεσμον ὅπως τὸ ποσὸν τῆς αγοράς τῆς ἀνωπλίας «διατεθῇ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ναυτικοῦ Γυμνασίου — Λυκείου μας». Καὶ διὰ μὲν τὴν ἀρνήσιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς Κοινότητος θὰ ἀσχοληθῇ εἰς πρῶτην συνεδρίασίν του τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου πρὶν ἢ οὕτως ἀπαντήσῃ πρὸς τὴν Κοινότητα. Διὰ τὴν παραινέσιν ὁμοῦς αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου εὐχαιροῦμεν ὅλα φρονούμεν ὅτι, ἀνδρὲς ἐπιδικῶνται δι' αὐτῆς ἕτερος δι' ἐντυπώσεις, σκοπὸς, ἡ παραινέσις αὐτῇ εἶναι περὶ τῆς κατεύθυνται πρὸς παραβίασιν ἀνοικτῶν θυρῶν. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Σύνδεσμος καὶ προσωπικῶς οἱ διοικῶντες αὐτόν, ὡς καὶ οἱ συγκροτοῦντες αὐτόν, ὡς καὶ οἱ ἱδρυσαντες αὐτόν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ κληρονόμοι Ἀγγελὴ δωρεῖται καὶ δημιουργοὶ τῆς Στέγης τοῦ Γυμνασίου δὲν ἔχουν ἀνάγκην παραινέσεων καὶ συστάσεων οὐδενὸς, διότι ὅλοι οἱ ἐκφράζοντες τὸν Σύνδεσμον ἔχουν βίωμά των τὴν ἀγάπην, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν δόθειαν καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς Πατρίδος μας. Καὶ τὸ ἔχουν ἀποδείξει μετὰ ἔργα καὶ ὄχι μετὰ λόγους.

Χωρὶς τοὺς Συνδεσμικοὺς Ἀγγελοὺς, χωρὶς τὸν Σύνδεσμον οὔτε κτίριον Γυμνασίου θὰ ὑπῆρχεν, οὔτε αἰθουσα διδασκαλίας, οὔτε ναυτικὰ ἐργαλεῖα ραντάρ — ἀσύρματος κ. λ.π., ὅλα οὗτε ἡ προθήκη φυσικῆς — χημείας καὶ πόσα ἄλλα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ἑλένη Ρέππα 1966 50, Ἡλίας Θεοφάνης 1966 50, Ἰσίδωρος Σιδηρόπουλος 1964-65-66 150, Ἰωάννης Σκακίτζης 1966 (ἐξωτ.) 180, Ἀνδρέας Κουφάλης 1963-64-65 150, Κων. Σκακίτζης 1964-65 100, Ἰωάννης Πλατῶνης 1966 (ἐξωτ.) 180, Παρασκευᾶς Πλατῶνης 1966 170, Παρασκευᾶς Πλατῶνης 1966 50, Γεράσιμος Μητρόπουλος 1965-66 100, Νίκος Παναγιώτης 1966 50, Σπύρος Δάνδουρας 1966 50, Ἰωάννης Τρίγκαλας 1966 50, Ἰωάννης Μίχας 1964-65-66 150, Ἡλίας Τραχανᾶς 1966 50, Ἰωάννης Κουφουδάκης 1966 50, Γεώργιος Μέντης 1966 50, Μιχαὴλ Ἡλιόπουλος 1963-64-65-66 200, Προκόπιος Διορμπαράκης 1964 50.

(Εφημερίδος - Συνδέσμου)

Σκουρλόπας Ἰσίδωρος 1966 100, Θάνος Οἰκαίμου 1966 100, Σπύρος Κοινοτοῦρης 1966 100, Κων. Ἀρβανίτης 1964 100, Κων/νος Ἀρβανίτης 1965 100, Κων/νος Ἀρβανίτης 1966 100, Νικόλαος Παπαπέτρος 1966 100, Κων/νος Κουμάρη 1966 100, Κική Ἀρβανίτου 1966 100, Θεόδωρος Κουζῆς 1966 100, Κων/νος Δουρατσίνας 1966 100, Χαράλαμπος Δάνδουρας 1966 100, Ἰωάννης Δάνδουρας 1966 100, Σπύρος Δάνδουρας 1966 100, Νικόλαος Χαλαζάμπους 1966 100, Γεώργιος Μητρόπουλος 1966 100, Ἀθηνᾶ Μητροπούλου 1966 100, Ἡλίας Μιχαλόπουλος Ν. 1966 100, Παναγιώτης Μαυρᾶς 1966 100, Ἡλίας Μιχαλόπουλος Π. 1966 100.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ

Ἐλαβεν δίπλωμα Β. Πλοίαρχου ὁ κ. Γεώργιος Γ. Μακρῆς.

ΚΟΙΝΟΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Τὸ ζεῦγος κ. Εὐαγγέλου Κων/νου Βλάχου ἀπέκτησεν ἀγοράκι. Νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εἰς τὰς 9) 1) 66 ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τῆς συμπολίτιδος Βιολέτας Α. Δημοπούλου (τὸ γένος Ν. Τσώνου) καὶ τοῦ ἐδόθη τὸ ὄνομα Μαρία.

Εἰς πᾶν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Γαλαξειδίου ἐβαπτίσθη τὸ ἀγοράκι τῶν συμπολιτῶν μας Χρυσασπύριος καὶ Εὐαγγελίας Κωνσταντάκου, τὸ γένος Μαυροβελῆ. Ἀνάδοχος ὁ κ. Δημήτριος Βουζαντόπουλος.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν στείῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ὁ ἀνεμῖος μου Ἰωάννης Α. Ἀγγουρᾶς μετὰ τῆς διδῆς Εὐαγγελίας Λουπρόρη. Παράνυμφος ἡ Δ/νὶς Ταυταῖα Σ. Τσίτου. Τοὺς εὐχαίρει κάθε εὐτυχία.

Ὁ Θεὸς τοὺς

Σπυρ. Δουρατσίνας

Τὴν 20ην Δεκεμβρίου εἰς τὸν ναὸν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπύρου Ἡλίου Λοιγγίου πρῶτος, ὑποπλήλου μετὰ τῆς Δ/δος Ρέναις Γαβαλά.

Παράνυμφος παρέστη ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς κ. Γεώργιος Βαγιατζῆς ὡς καὶ ὁ ἱσπρὸς κ. Ρώτας. Παρέστησαν ἡ Κα Ἀντιγόνη Γ. Βογιατζῆ, ὁ κ. Νάσος Πετρωτῆς π. ὑπουργὸς, ὁ βουλευτὴς κ. Ἀριστέλης Πετρωτῆς μετὰ τῆς κυρίας του, ἡ Κα Ἰωάννη Πετρωτῆ, ὁ κ. καὶ ἡ Μιχαὴλ Μιγγρέλη καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι ἐκ Παρισσίδος, Ἀθηνῶν καὶ Εὐβοίας.

Ὁ κ. Δημήτριος Σκακτοῦφος καὶ ἡ δις Ἀσημίνα Μποῦρα ἐκ Βιδαθῆ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Καναδάρης μηχανικὸς καὶ ἡ δις Ἑλένη Κοιτοῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἡ δις Βούλα Ε. Βούλγαρη καὶ ὁ κ. Σπυρίδης Τσουλακόπουλος ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΔΩΡΕΑΙ

ΔΩΡΕΑΙ Κ. Ζ. ΤΣΙΓΓΟΥΝΗ
ὑπὲρ τοῦ Ν. Γυμνασίου δρχ. 5.000, διὰ τὴν ἐπισκευὴν Ἀγίου Ἀνδρέου δρχ. 1000, διὰ φάρμακα ἀπώρων δρχ. 700.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος καὶ Εὐθύμιος Τζιγγουῆς εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς των καὶ προσφιλῶν δρχ. 2.000 ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Γαλαξειδίου.

Σεβαστὴ Σπυροπούλου εἰς μνήμην γονέων καὶ ἀδελφῶν δρχ. 500 ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς.

Εὐσταθία Γ. Χαυλοπούλου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς δρχ. 200 ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς.

Μαρία Ν. Ἀγγουρᾶ δρχ. 1.000 ὑπὲρ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς. Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ε. Σχολῆς εὐχαρίστηε ὅλους θερμῶς.

Ἡ Πρόεδρος

Ζ. Τζιγγουῆ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ καὶ ὁ κ. Εὐθύμιος Ἡλ. Μητρόπουλος προσέφεραν δρχ. πεντακοσίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου, εἰς μνήμην τοῦ ἀφῆχατο συζύγου καὶ πατρὸς ὡς καὶ λοιπῶν προσφιλῶν τῶν νεκρῶν.
Ἡ οἰκογ. Τσοτσόλου προσέφερε δρχ. ἑκατὸν εἰς μνήμην Ρηγουλαίς

Κατσινάκη, ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ κ. Γεώργιος Εὐθ. Μητρόπουλος προσέφερε δρχ. ἑκατὸν πενήντα ἀντίτιμον τοῦ κερδισθέντος νομίσματος τῆς Βασιλοπλητίας 9.11.66 ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ κ. Γεώργιος Κοντόρηγας προσέφερε δρχ. διακοσίας πενήντα καὶ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐγγράφην τῆς φηγογενήτου ἐγγονῆς του ὡς μέλους τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ κ. Ἰω. Παράσχως εἰς μνήμην Εὐθυμίου Ἡλίου Λεβαντῆ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ δρχ. 500, ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

ΥΠΕΡ ΝΑΩΝ

Ὁ Νικ. Κουφάλης προσέφερεν 5 δολάρια.

Ὁσάτως ὁ Σίμος Σκακτοῦρος εἰς μνήμην τῶν γονέων του δρχ. 200. Ἡ δις Ἑλένη Γ. Πετρωτῆ δρχ. 1000.

Ἐκκλησ. Συμβούλιον Ἀγίου Ἰωάννου θερμῶς εὐχαρίστηε.

Ἡ Δ/νὶς Ἑλένη Γ. Πετρωτῆ προσέφερε ἑτέρας δρχ. 1000 διὰ τὸν Ἀγ. Νικόλαον καὶ ἑτέρας χιλίας διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγ. Παρασκευῆς.

Τὰ Ἐκκλησ. Συμβούλια θερμῶς εὐχαρίστησαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ
ΤΩΝ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Γεώργιος καὶ Σαρῶ Γκούλας, δρχ. 1.000 (εἰς μνήμην τῶν Γονέων των).

Παρασκευαῖα Π. Τσοῦνα δρχ. 100.

Μαριγῶ Δ. Κεκιμωγῶρη δρχ. 500, (εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς).

ΔΙΑ ΤΟ Ν. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἡ Ἀγία Διονυσία Ἰωάννου Κωνσταντίνου Τρίγκαλα 3 Μακαράδες μικροὶ χωρὶς ράγουλα, Ἀναστάσιος Κωστέλος 1) Μικρὸς Μακαράς 1) Μικρὸς Μακαράς Παρασκευῆ Ἡλίας Πλατῶνης.

Γάτο ἐξάρτημα τῆς ὑδραυλικῆς τῶν ὑδάτων τῶν ἱσιφῶρων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ κυρία Νικ. Ἀγγουρᾶ συνεχίζει τὴν φιλοanthρώπων καὶ φιλοπῶλιδος δράσιν τῆς προσέφερε 1) διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Γαλαξειδίου δρχ. 3000 καὶ 2) διὰ τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν «Ἀγίος Ἀνδρέας» δρχ. 1000.

Διὰ τὸν φιλανθρωπικόν

1) Βασιλικὴ Καρυδιά Δρχ. 2000.

2) Τασούλα Πετρίτση εἰς μνήμην Ἀθηνᾶς Λαγκούρη τὸ γένος Πέτρου Λεβαντῆ δρχ. 300.

3) Ντίνος Μητρόπουλος εἰς μνήμην τῆς συζύγου τῆς Μαρίκας καὶ λοιπῶν προσφιλῶν προσώπων Δρχ. 500.

4) Αἰκατερίνη Παπαγεωργίου δρχ. 500.

5) Διονυσία Βαράτου εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Παισιγιάτου Δρχ. 100.

6) Ἀσημούλα Λουκά Πλατῶνη δρχ. 100.

7) Καστοῦλα Ἀχ. Ραυτῆρη εἰς μνήμην συζύγου καὶ τέκνων τῆς δρχ. 1000.

8) Ἰωάννης Πλατῆς εἰς μνήμην συζύγου τοῦ Γιαννίτσας καὶ τέκνων τῶν δρχ. 300.

Σύνολον δρχ. 4.800.

Ἐν Γαλαξειδίῳ πρὸ 31 Δ/ρίου 1965

Ἡ Πρόεδρος
Εὐσταθία Χαλαζοπούλου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

τῆς «ΟΙΑΝΘΗΣ»:

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ 21η Δεκ/ρίου 1965
Πρὸς τὸν Αἰδουμένωτάτον ἱερέα καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Ἐπιθροπον Ἰεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶται,
Σὰς ἀποστέλλομεν πρὸς τὸν (200) διοικῶν δολαρίων, ὅπως διατεθοῦν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ καταστροφέντος Στουρὸ τοῦ καμπαναρίου, λόγω σεισμοῦ. Σὰς παίρακαλοῦμεν ὅπως, μᾶς ἀποστείτετε κατὰ τὰς τῶν ἐξόδων καὶ δικαιολογητικὰ ποιούτων, τῆς διαθέσεως τοῦ ὧν ποσού. Ἡ προφορὰ τοῦ ἀνωτέρω ποσού γίνεται ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος, καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Καραλιώτου ἐκ τῶν ἱερῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὡς καὶ ὅλων τῶν Ἀειμνήστων ἀποθανόντων Μελῶν μας. Εἶναι ὑποχρεώσεις μας ἠθικῇ, καὶ ἱστορικῇ καὶ πατριωτικῇ, ὅπως ἐρχόμεθα ἀρωγοὶ πρὸς τὰ ἱερά μας Ἰδύματα. Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχισμένους ὁ καινούργιος χρόνος. Μὲ Ἀδελφικούς Χαιρετισμούς.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Γεώργιος Π. Βαράτος
Πρόεδρος

τοῦ Ἀγ. Νικολάου:

Πρὸς τὸ
Συν Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς Ἀδελφότητος Γαλαξειδιωτῶν
«Οἰανθης»

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,
Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου εὐχαρίστηε ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν τὸ Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν ἐκ διακοσίων (200) δολαρίων δωρεὰν ὑπὲρ τοῦ καταστροφέντος ἐκ σεισμοῦ Στουρὸ τοῦ κωδωνοστασίου καὶ εὐχεται ὅπως ὁ ἐν Σπλησίῳ Γεννηθεὶς καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακληθεὶς διὰ τὴν Ἡμῶν Σπληρίαν, χαρίζῃ ὑμῶν καὶ τῇ ἀδελφότητι ὑγείαν ἀκλόνητον, εὐτυχίαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν.

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐπὶ τῷ ἀνατέλλοντι Νέῳ ἔτει 1966 ἐν τῷ φρικτῷ καὶ ἱερῷ Θυσιαστηρίῳ ἐπιτελῶν τὴν ἀνάμικτον θυσίαν, ἐδεθήν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν τιμίων καὶ ἐνορέτων οἰκογενειῶν τῆς ἀδελφότητος καὶ παρρηλῶς ἀνέγνωσα ἐπ' ἀμβωνος τὴν πρὸς με ἐπιστολήν σας καὶ ἐν συντομίᾳ ἐγένετο καὶ ἡ σχετικὴ ὁμιλία ὑπ' ἐμοῦ.

Ἐν κατακλείδι παρῶν ὑμῶν τὴν πατρικὴν σύστασιν ὅπως μένετε πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα τέκνα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας σέβεσθε καὶ τιμᾶτε τὸν πνευματικόν σας Ἀρχηγὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀμερικῆς, ὑπερήφανοι διότι ἀπαρτίζετε μὲλος τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ἱστορικοῦ ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἰς τὰς παραδόσεις τὰς ἱεράς τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ μένετε ἀκλόνητοι καὶ ἂν καὶ μακρὰν εὐρισκόμενοι νὰ ἐνσχυετὲ τοῦτο εἰς τὰς σημερινὰς σκληρὰς δοκιμασίας του καὶ διὰ τὴν γενέτειράν σας πατρίδα Γαλαξίδιον.

Διὰ τὴν εὐσέβειαν ὑμῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν Του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν σας πρὸς τὸ εὐλογημένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔθνος μας, ὁ Θεὸς θὰ ἀνομάσῃ ὑμᾶς πιστοὺς καὶ ἀγαθοὺς δούλους καὶ θὰ χορίσῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιγείῳ ἀλλά καὶ τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ Του τὰ ὁποῖα ἡτοίμασε διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγίους αὐτόν.

Γαλαξίδιον 2 Ἰανουαρίου 1966
Εὐχέτης πρὸς Κύριον
+Γεώργιος Ἰω. Βογιατζῆς
Ἐφημέριος ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου

